



Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUSⁱ (esimene koda)

21. detsember 2022*

Riigiabi – Elektrienergia tootmine taastuvatest energiaallikatest – Kaebus – Tegevusetushagi –
Meetmete võtmise nõue – Vastuvõetavus – Tegutsemiskohustus – Puudumine

Kohtuasjas T-702/21,

Ekobulkos EOOD, asukoht Todorichene (Bulgaaria), esindaja: advokaat M. Dimitrov,

hageja,

versus

Euroopa Komisjon, esindajad: C.-M. Carrega ja C. Georgieva,

kostja,

ÜLDKOHUS (esimene koda),

koosseisus: koja president D. Spielmann (ettekandja) ning kohtunikud R. Mastroianni ja I. Gâlea,

kohtusekretär: E. Coulon,

arvestades menetluse kirjalikku osa,

arvestades asjaolu, et kolme nädala jooksul alates menetluse kirjaliku osa lõpetamisest teatamisest ei olnud pooled esitanud taotlust kohtuistungis määramiseks, ning olles Üldkohtu kodukorra artikli 106 lõike 3 alusel otsustanud teha otsuse ilma menetluse suulise osata,

on teinud järgmise

otsuse

- 1 Hageja Ekobulkos EOOD palub ELTL artikli 265 alusel esitatud hagi Üldkohtul tuvastada, et Euroopa Komisjon on õigusvastaselt jätnud võtmata seisukoha tema 21. veebruaril 2020 esitatud kaebuse suhtes, mis puudutas väidetavat riigiabi, mida Bulgaaria Vabariik on andnud ja millega soodustatakse teatavaid taastuvatest energiaallikatest pärit elektri tootjaid.

* Kohtumenetluse keel: bulgaaria.

Vaidluse taust

- 2 Hageja on Bulgaaria territooriumil tegutsev elektritootja, kellel on 19. mail 2012 käiku lastud päikeseelektrijaam.
- 3 Komisjon leidis 4. augusti 2016. aasta otsuses C(2016) 5205 (final) (asi SA.44840) (2016/NN) (edaspidi „asjas SA.44840 tehtud otsus“), et Bulgaaria abikava taastuvatest energiaallikatest elektri tootmisele, millest Bulgaaria valitsus oli teavitanud ja mis kehtestati 3. mail 2011 jõustunud taastuvenergiaseaduse (Zakon za energiyata ot vazobnovyaemi iztochnitsi) (ZEVI) (DV, nr 35, 3.5.2011) ning 18. märtsi 2013. aasta elektri hindu reguleeriva määruse ja 20. veebruari 2004. aasta elektri hindu reguleeriva määruse alusel, oli ELTL artikli 107 lõike 3 punkti c kohaselt siseturuga kokkusobiv, ja otsustas mitte esitada vastuväiteid.
- 4 Hageja esitas 21. veebruaril 2020 komisjonile kaebuse, mis registreeriti numbri SA.56620 all ja milles ta väitis, et Bulgaaria Vabariik oli andnud taastuvatest energiaallikatest saadud elektri tootjatele ebaseaduslikku ja siseturuga kokkusobimatut riigiabi taastuvatest energiaallikatest toodetud elektrienergia soodushindade vormis. Oma kaebuses selgitas hageja, et abi tulenes 24. juuli 2015. aasta seaduse, millega muudetakse ja täiendatakse energiaseadust (Zakon za izmenenie i dopalnenie na Zakona za energetikata) (ZID-ZE) (DV nr 56, 24.7.2015; edaspidi „muutmisseadus“), §-ga 18 tehtud muudatusest, mis erines oluliselt komisjoni poolt varem heakskiidetud meetmest. Tema sõnul eristati muutmisseaduse §-ga 18 tehtud muudatusega identseid tootjaid, kes olid teinud investeringuid sama summa ulatuses ning kes olid oma käitised samal ajal kasutusele võtnud ja saanud abi sama suures summas, tulenevalt kuupäevast, mil nad esitasid oma abitaotluse. Nii said teatud tootjad neli korda suurema abisumma kui teised, kuna nad olid esitanud abitaotluse riigisiseste või Euroopa Liidu toetuskavade järgi pärast 3. maid 2011, mis on aga muu hulgas vastuolus võrdse kohtlemise põhimõttega.
- 5 Komisjon teatas kaebuse kättesaamisest 6. märtsil 2020.
- 6 Komisjon saatis 7. oktoobril 2020 hagejale kirja, milles ta märkis muu hulgas – nagu nähtub asjas SA.44840 tehtud otsuse punktidest 27 ja 28 –, et kumuleerimisvastaste eeskirjade ning keskkonna- ja energiaalase riigiabi suuniste aastateks 2014–2020 (ELT 2014, C 200, lk 1) punkti 129 kohaselt tuleb varem saadud investeerimisabi samal eesmärgil saadud tegevusabist maha arvata. Komisjon on seisukohal, et kuna enne 3. maid 2011, mis on taastuvenergiaseaduse jõustumise kuupäev, antud investeerimisabi ei ole tegevusabist maha arvatud, likvideeris muutmisseaduse § 18 erineva kohtlemise, et kaotada enne 2011. aastat abi saanud tootjate ülemäärane hüvitamine. Nii oli Bulgaaria taastuvate energiaallikate toetamise kord tema sõnul kooskõlas asjas SA.44840 tehtud otsusega, millega Bulgaaria kava tunnistati siseturuga kokkusobivaks ja mille lõikes 29 oli märgitud, et „kui investeerimisabi ei [olnud] toetuse taseme kindlaksmääramisel algselt maha arvatud, vähendati ZEVI 24. juuli 2015. aasta muudatusega soodushinda, et tagada kumuleerimis- ja ülemäärase hüvitise vältimise reeglite järgimine“. Komisjon märkis, et ta kiitis muutmisseaduse, sealhulgas selle § 18 heaks ning et kaebuses esitatud teabe põhjal ei ole ta tuvastanud seda, et asjas SA.44840 heaks kiidetud abi on vääralt rakendatud, ega uusi meetmeid, mis võiksid endast kujutada riigiabi. Ta järeldas, et tal ei ole võimalik nõuetekohaselt kindlaks teha meedet, mis väidetavalt kujutab endast abi, ega selle meetme hindamisel asjakohaseid meetmeid. Lõpuks palus ta hagejal – kui peaks tekkima vajadus – esitada ühe kuu jooksul oma kaebuse põhjendamiseks muid tõendeid, ilma milleta tuleks tema kaebust pidada tagasivõetuks.
- 7 Komisjonile 7. novembril 2020 saadetud kirjas jäi hageja oma kaebuses esitatud argumentide juurde.

- 8 Esiteks rõhutas hageja, et ta sai liidu eelarvest tagastamatut (*de minimis*) toetust 2007.–2013. aasta maaelu arengu programmi raames, mis võeti vastu nõukogu 20. septembri 2005. aasta määruse (EÜ) nr 1698/2005 Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta (ELT 2005, L 277, lk 1) alusel. Ta märkis, et see toetus anti selleks, et saavutada liidu maaelu arengu poliitika eesmärgi, milleks on uute töökohtade loomine maapiirkondades mikroettevõtetes ja ettevõtluse edendamine nendes piirkondades, ning see ei ole investeerimistoetus ja sellel on teistsugune eesmärk. Hageja väitis, et ei ole sobilik, et vahendeid, mis on mõeldud liidu maaelu arengu poliitika eesmärgi saavutamiseks, milleks on „tööhõivevõimaluste ja kasvutingimuste loomine“ ühise põllumajanduspoliitika raames, käsitata vahenditena, mis on mõeldud saavutama liidu keskkonnapolitiitika raames taastuvenergia summaarse lõpptarbimise soovituslikku osakaalu. Ta tuletas meelde, et liidu 2008. aasta keskkonnakaitsele antava riigiabi suuniste punkt 190 lubab investeerimisabi ja tegevusabi kumuleerida, kui seda antakse liidu erinevate poliitikavaldkondade eri eesmärkide saavutamiseks, tingimusel et kogusumma ei ületa õigusnormidega kehtestatud ülemmäärasid. Lisaks väitis ta, et isegi kui tegemist võis olla investeerimisabiga, ei olnud Bulgaaria ametiasutused järginud abi kumuleerumist käsitlevaid eeskirju, eelkõige seetõttu, et nad ei olnud investeerimisabi arvanud maha tegevusabist, vaid vähendasid tegevusabi põhjendamatult neli korda, enne kui nad investeerimisabi sellest maha arvasid. Lisaks ei vastanud muutmiseseaduse §-ga 18 kehtestatud hinnad tema hinnangul sellele, mis oli märgitud asjas SA.44840 tehtud otsuse punktides 16–19.
- 9 Teiseks väitis hageja, et muutmiseseaduse § 18 on vastuolus võrdse kohtlemise põhimõttega, kuna see tõi kaasa soodushinnad, mis soosisid teatavaid tootjaid võrreldes teiste tootjatega, kes olid selle olulistest aspektidest analoogselt olukorras, ilma et selleks oleks olnud objektiivseid põhjused. Esiteks avaldub see diskrimineerimine muutmiseseaduse § 18 kohaldamisalasse kuuluvate eraldi üksuste vahel, kuna elektrijaamade omanikuks olevate üksuste puhul, mis ehitati välja ja võeti kasutusse erinevatel ajahetkedel, erinevate investeerimiskulude ja erineva tootluse määraga (mis oluliselt vähenesid aastatel 2009–2014 päikesejaamade puhul), kehtib elektrienergia ostmisel sama soodushind. Teiseks avaldub see diskrimineerimine nende elektrijaamade omanike puhul, kelle abitaotlused esitati pärast taastuvenergiaseaduse jõustumist, ja muude taastuvenergia tootjate kategooriate puhul, kes samuti said abi enne taastuvenergiaseaduse jõustumist. Muutmiseseaduse § 18 rikub seega võrdse kohtlemise põhimõtet ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 20 tagatud diskrimineerimiskeelu põhimõtet.
- 10 22. juunil 2021 komisjonile saadetud kirjas kordas hageja oma väiteid, millega ta soovis tõendada, et muutmiseseaduse §-ga 18 kehtestati uus meede, mis kujutab endast ebaseaduslikku abi, kehtestades diskrimineerivaid tingimusi tootjate rühmale, kes taotlesid abi enne 3. maid 2011. Ta rõhutas, et muutmiseseadust ei ole asjas SA.44840 tehtud otsuses mainitud ning et see on vastuolus taastuvenergiaseaduse ja abi kumuleerumist käsitlevate normidega. Ta väitis, et Bulgaaria Vabariik on rikkunud määruse nr 1698/2005 artikli 72 punkti a ja ELTL artiklit 175, kuna ta ei järginud liidu maaelu arengu poliitika eesmärgi. Tuginedes nõukogu 13. juuli 2015. aasta määruse (EL) 2015/1589, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad ELTL artikli 108 kohaldamiseks (ELT 2015, L 248, lk 9), artikli 13 lõikele 1, palus ta komisjonil võtta vastu otsus, millega peatatakse muutmiseseaduse §-s 18 viidatud meetme kohaldamine, kuni on tehtud lõplik otsus selle kokkusobivuse kohta siseturuga, ning täpsustas, et tema kiri kujutab endast üleskutset teha toiming ELTL artikli 265 teise lõigu tähenduses.

Poolte nõuded

- 11 Hageja palub Üldkohtul:
- tuvastada komisjoni tegevusetus, kuna ta ei teinud otsust kaebuse SA.56620 kohta;
 - mõista kohtukulud välja komisjonilt, sealhulgas juhul, kui ta teeb otsuse pärast hagi esitamist.
- 12 Komisjon palub Üldkohtul:
- jätta hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata või põhjendamatusse tõttu rahuldamata;
 - jätta poolte kohtukulud nende endi kanda.

Õiguslik käsitlus

- 13 Hageja väidab, et komisjon ei analüüsinud tema kaebust õigeaegselt, nagu on ette nähtud määruse 2015/1589 artikli 12 lõike 1 teises lõigus, ja et ta ei teinud selle kohta otsust, nagu on ette nähtud sama määruse artiklis 4 ja artikli 15 lõikes 1.
- 14 Komisjon leiab, et kaebus on vastuvõetamatu ja põhjendamatu.

Hagi vastuvõetavus

- 15 Komisjon väidab, et hagi on vastuvõetamatu. Ta tuletab meelde, et märgukiri on oluline menetlusnõue, mille tagajärjel eelkõige piiritletakse võimaliku tegevusetushagi piirid. Ent käesolevas asjas väidab ta, et 22. juuni 2021. aasta meetmete võtmise nõue, mis põhineb määruse nr 1698/2005 artikli 72 punkti a ja ELTL artikli 175 rikkumisel, erineb hagi esemest, mis põhineb määruse 2015/1589 artiklitel 12, 13 ja 15.
- 16 Hageja väidab, et tema hagi on vastuvõetav, kuna pärast tema esitatud täiendavat teavet ja väiteid ei lõpetanud komisjon kaebuse menetlemist, mistõttu ta pidi kordama oma väiteid 22. juuni 2021. aasta meetmete võtmise nõudes. Ta märgib, et kuigi see nõue puudutas üksnes määruse 2015/1589 artikli 13 lõiget 1, oli ilmne, et see puudutas otsust meetme kokkusobivuse kohta, mitte selle ajutise peatamise kohta.
- 17 Tuleb meenutada, et ELTL artikli 265 teise lõigu kohaselt on tegevusetushagi vastuvõetav üksnes juhul, kui asjasse puutuval institutsioonil on palutud enne tegutseda. Väljakujunenud kohtupraktikast tuleneb, et institutsiooni esitatud märgukiri on oluline menetlusnõue, mis ühelt poolt tingib selle, et kulgema hakkab kahekuuline tähtaeg, mille jooksul institutsioon peab määratlema oma seisukoha, ja teiselt poolt piiritleb raamistiku, mille piires võib esitada hagi juhul, kui institutsioon hoidub oma seisukoha määratlemisest. Olgugi et ametlikule kirjale ei ole kehtestatud konkreetset vorminõuet, on siiski vajalik, et see oleks piisavalt selge ja täpne, et komisjonil oleks võimalik kindlalt mõista selle otsuse sisu, mida temalt palutakse vastu võtta, ja et sellest nähtuks, et kirja eesmärk on kohustada teda tegutsema (3. juuni 1999. aasta kohtuotsus TF1 vs. komisjon, T-17/96, EU:T:1999:119, punkt 41, ja 29. septembri 2011. aasta kohtuotsus Ryanair vs. komisjon, T-442/07, ei avaldata, EU:T:2011:547, punkt 22). Siiski ei pea tegevusetushagi ja märgukirja sõnastus olema identsed (10. märtsi 2021. aasta kohtuotsus ViaSat vs. komisjon, T-245/17, EU:T:2021:128, punkt 39).

- 18 Käesolevas asjas tuleb tõdeda, nagu rõhutab komisjon, et lähevad lahku ühelt poolt 22. juunil 2021 esitatud meetmete võtmise nõudes esitatud järeldus, millega piiritletakse käesoleva hagi raamid, ja teiselt poolt Üldkohtule esitatud hagiavaldus. Nimelt on esiteks palutud hageja 22. juuni 2021. aasta kirjas komisjonil võtta vastu otsus, millega peatatakse muutmisseaduse § 18 kohaldamine seniks, kuni tehakse lõplik otsus selle kokkusobivuse kohta siseturuga vastavalt määruse 2015/1589 artikli 13 lõikele 1, mis võimaldab komisjonil anda asjaomasele liikmesriigile korralduse peatada mis tahes ebaseadusliku abi maksmine, kuni komisjon on teinud otsuse abi kokkusobivuse kohta siseturuga. Teiseks viitab hageja oma hagiavalduses riigiabi käsitlevate sätete, nimelt ELTL artiklite 107 ja 108 ning määruse 2015/1589 artiklite 4, 12 ja 15 rikkumisele, ning palub seega tuvastada komisjoni tegevusetus, kuna viimane jättis vastu võtmata otsuse muutmisseaduse § 18 õiguspärasuse või kooskõla kohta riigiabi käsitlevate õigusnormidega.
- 19 Selline erinevus meetmete võtmise nõude, mis piiritleb vaidluse raamistiku, ja käesoleva hagi vahel, nagu see on määratletud hagiavalduses, ei tähenda siiski, et selle tõttu on käesolev hagi eespool viidatud kohtupraktika kohaselt vastuvõetamatu (vt eespool punkt 17).
- 20 Nimelt nähtub hageja 21. veebruari 2020. aasta kaebusest, millele ta viitab meetmete võtmise nõudes, et ta väitis sisuliselt, et muutmisseaduse § 18 kujutab endast eelkõige ebaseaduslikku ja siseturuga kokkusobimatut abi. See nähtub ka 7. novembri 2020. aasta kirjast, mille kohaselt hageja ei soovinud mitte ainult muutmisseaduse § 18 rakendamise peatamist, vaid ka meetme siseturuga kokkusobivuse kohta otsuse tegemist, mida hageja kinnitab Üldkohtule esitatud repliigis.
- 21 Lisaks, nagu nähtub eespool punktist 10, peab hageja meetmete võtmise nõudes oma järelduses silmas üksnes kõnealuse meetme rakendamise peatamist kuni lõpliku otsuse tegemiseni selle kokkusobivuse kohta siseturuga. Samas kordab ta oma analüüsi, mille kohaselt kehtestab muutmisseaduse § 18 uue meetme, mis kujutab endast ebaseaduslikku abi, mis on muu hulgas vastuolus liidu eri poliitikavaldkondade erinevate eesmärkide saavutamiseks antud abi kumuleerumist käsitlevate eeskirjadega, ja mille kohaselt on tegemist ebaseadusliku abiga, millega kehtestatakse tootjarühmale diskrimineerivad tingimused.
- 22 Lisaks näib kõnealuse meetme peatamine komisjoni poolt, nagu seda on nõutud meetmete võtmise nõudes, esmapilgul tingimata seotud kõnealuse meetme seaduslikkuse ja kokkusobivuse sisulise analüüsiga riigiabi käsitleva õiguse seisukohast.
- 23 Seega, vaatamata 22. juunil 2021 esitatud meetmete võtmise nõudes esitatud järeldusele, milles kutsuti komisjoni üles peatama muutmisseaduse § 18 kohaldamine määruse 2015/1589 artikli 13 alusel, võttes arvesse toimiku materjale ja eelkõige sellele eelnenud haldusmenetlust, oli nimetatud nõue, mis viitab kaebusele ja seni, kuni ei ole tehtud otsust abi siseturuga kokkusobivuse kohta, piisavalt selge ja täpne, et võimaldada komisjonil konkreetselt teada, milline on selle otsuse sisu, mida tal paluti teha, nimelt mitte üksnes peatada kõnealuse meetme rakendamine, vaid ka võtta seisukoht selle kokkusobivuse kohta riigiabialaste õigusaktidega.
- 24 Seega tuleb käesolev hagi tunnistada vastuvõetavaks osas, milles palutakse tuvastada, et komisjon on õigusvastaselt jätnud vastu võtmata otsuse küsimuses, kas muutmisseaduse § 18 kujutab endast õigusvastast või siseturuga kokkusobimatut abimeedet.

Hagi põhjendatus

- 25 Hageja väidab, et muutmisseaduse § 18 kehtestab taastuvatest energiaallikatest pärineva elektrienergia tagasiostu viisi, mis kujutab endast ebaseaduslikku ja siseturuga kokkusobimatut abi. Ta väidab, et seda sätet ei võetud asjas SA.44840 tehtud otsuses arvesse. Ta märgib, et pärast kaebuse saatmist esitas ta 7. novembri 2020. aasta kirjas täiendavat teavet ning kuna ta ei saanud komisjonilt vastust, siis saatis ta 22. juunil 2021 meetmete võtmise nõude. Sisuliselt väidab ta, et komisjon ei analüüsinud tema kaebust võimaliku ebaseadusliku abi kohta õigeaegselt, rikkudes määruse 2015/1589 artikli 12 lõike 1 teist lõiku, et ta ei teinud otsust, rikkudes selle määruse artikli 15 lõikeid 1 ja 2 ning artiklit 4, ja et ta ei edastanud talle koopiat oma otsusest ega võtnud asjakohaseid meetmeid. Tema sõnul pidi komisjon otsustama muudatusseaduse § 18 kooskõla kohta EL toimimise lepinguga ja komisjoni 7. oktoobri 2020. aasta kirjas tehtud analüüs ei kujutanud endast ei lõplikku arvamust ega lõplikku seisukohta tema kaebuse suhtes. Ta väidab, et tegu on komisjoni tegevusetusega.
- 26 Komisjon vaidleb nendele argumentidele vastu.
- 27 Tasub meenutada väljakujunenud kohtupraktikat, mille kohaselt tuleb tegevusetushagi põhjendatuse üle otsustamiseks kontrollida, kas ajal, mil komisjon palus meetmeid võtta ELTL artikli 265 tähenduses, oli tal tegutsemiskohustus (15. septembri 1998. aasta kohtuotsus *Gestevisión Telecinco vs. komisjon*, T-95/96, EU:T:1998:206, punkt 71; 19. mai 2011. aasta kohtuotsus *Ryanair vs. komisjon*, T-423/07, EU:T:2011:226, punkt 25, ja 29. septembri 2011. aasta kohtuotsus *Ryanair vs. komisjon*, T-442/07, ei avaldata, EU:T:2011:547, punkt 28).
- 28 Riigiabi valdkonnas reguleerib olukordi, kus komisjon on kohustatud tegutsema seoses ebaseadusliku või siseturuga kokkusobimatu abiga, määrus 2015/1589.
- 29 Tuleb märkida, et ebaseadusliku abi valdkonnas näeb määruse 2015/1589 artikli 12 lõike 1 teine lõik muu hulgas ette, et komisjon kontrollib põhjendamatu viivitusega kõiki kaebusi, mis huvitatud pooled on artikli 24 lõike 2 kohaselt esitanud. See säte, mis käsitleb huvitatud poolte õigusi, näeb eelkõige ette, et kui faktilised ja õiguslikud asjaolud, millele huvitatud isik tugineb, ei ole piisavad, et esmase hinnangu põhjal tõendada ebaseadusliku riigiabi olemasolu või abi kuritarvitamist, teatab komisjon sellest huvitatud poolele ja palub tal esitada oma märkused kindlaksmääratud tähtaja jooksul, mis tavaliselt ei ületa ühte kuud. Kui huvitatud pool ei suuda oma seisukohti ettenähtud tähtaja jooksul esitada, loetakse kaebus tagasivõetuks.
- 30 Määruse 2015/1589 artikli 15 lõike 1 esimeses lauses on ette nähtud, et võimaliku ebaseadusliku abi kontrollimise põhjal tuleb teha otsus vastavalt artikli 4 lõikele 2, 3 või 4, mille kohaselt komisjon vaatab teatise läbi niipea, kui on selle kätte saanud, ja võtab vastu otsuse, millega tuvastatakse, et meede ei kujuta endast abi, või teeb otsuse mitte esitada vastuväiteid, kui meetme siseturuga kokkusobivuse kohta ei ole ilmnenud mingeid kahtlusi, või teeb otsuse algatada ametlik uurimismenetlus, kui nimetatud meetme siseturuga kokkusobivuse kohta ilmnes kahtlusi.
- 31 Seega tuleb kontrollida, kas käesolevas asjas on komisjonile esitatud kaebus või talle on esitatud teavet väidetavalt ebaseadusliku või siseturuga kokkusobimatu abi kohta, mille järel oleks tulnud teha neil sätetel põhinev otsus.
- 32 Tuleb tõdeda, et asjas SA.44840 tehtud otsuses võttis komisjon arvesse taastuenergiaseaduse muudatusi ja eelkõige käesolevas asjas kõne all olevat muutmisseadust.

- 33 Esiteks tuleneb see asjas SA.44840 tehtud otsuse 2. joonealusest märkusest, milles on mainitud muutmisseadust. Teiseks tuleneb see nimetatud otsuse punktist 29, milles on märgitud, et kui investeerimisabi ei olnud abi taseme kindlaksmääramisel algul maha arvatud, siis alandab muutmisseadus soodushinda, et tagada kumuleerumist reguleerivate eeskirjade järgimine ja kõrvaldada ülemäärase hüvitamise oht. Muutmisseaduse §-ga 18 tehtud muudatus puudutab just seda. Kolmandaks, nagu nähtub asjas SA.44840 tehtud otsuse punktist 40, sai komisjon Bulgaaria Vabariigi teatatud korra analüüsimise ajal kaebusi ühelt Bulgaaria päikesepaneelide ja väiketootjate ühingult muu hulgas muutmisseaduse §-ga 18 tehtud muudatuse kohta. Neljandaks tuleneb asjas SA.44840 tehtud otsuse punktist 46, et tootmisettevõtetele antava abi tasemeid on vähendatud, et parandada 2007.–2013. aasta maaelu arengu programmi raames läbiviidud auditi käigus tuvastatud puudusi. Nagu märgib komisjon, oli muutmisseaduse §-ga 18 tehtud muudatuse eesmärk vähendada toetuste taset teatud käitiste puhul, et kõrvaldada Bulgaaria ametiasutuste tuvastatud puudused. See parandus puudutas hageja viidatud maaelu arengu programmi alusel investeerimistoetuse saajaid, kes said samal ajal täies ulatuses kasu soodushindadest ja rahastust riiklikest toetuskavadest ja liidu vahenditest. Muutmisseaduse §-s 18 ette nähtud muudatuse tegemine parandas seega olemasolevat ülemäära hüvitist, mida maksti tootjatele, kes olid esitanud abitaotlusi enne taastuvenergiaseaduse jõustumist, st enne 2011. aastat, millest komisjon teatas hagejale oma 7. oktoobri 2020. aasta kirjas vastuseks tema kaebusele (vt eespool punkt 6).
- 34 Seega, vastupidi sellele, mida väidab hageja, nähtub asjas SA.44840 tehtud otsusest, et komisjon võttis selle otsuse tegemisel arvesse muutmisseaduse § 18 ja andis seega ka hinnangu selle sätte kokkusobivuse kohta riigiabi käsitlevate õigusnormidega.
- 35 Ükski määruse 2015/1589 säte ei kohusta aga komisjoni vastu võtma uut otsust niisuguse riigiabi kokkusobivuse kohta siseturuga, mille kohta ta on juba otsuse teinud. Nagu märgib komisjon, võimaldaks selline kohustus huvitatud isikutel vaidlustada tema analüüsi riigiabi siseturuga kokkusobivuse kohta, sealhulgas pärast ELTL artiklis 263 ette nähtud tühistamishagi esitamise tähtaja möödumist.
- 36 Lisaks, pärast hageja 21. veebruari 2020. aasta kaebuse saamist vastas komisjon talle 7. oktoobri 2020. aasta kirjaga. Komisjon, olles meelde tuletanud asjas SA.44840 tehtud otsuse sisu, täpsustas selles, et ta on analüüsinud muutmisseaduse sätteid, sh § 18. Ta lisas, et hageja kaebuse põhjal ei olnud võimalik selle sätte väär kohaldamist tuvastada (vt eespool punkt 6).
- 37 Hageja ei ole aga Üldkohtus millegagi tõendanud, et see hinnang on väär ja milles seisnes muutmisseaduse §-ga 18 kehtestatud muu abimeede, mida asjas SA.44840 tehtud otsuses ei analüüsitud ja mille kohta komisjon oleks pidanud seisukoha võtma.
- 38 Lisaks, nagu märgib komisjon, on asjas SA.44840 tehtud otsuse eesmärk ja tagajärg üksnes anda abikavale luba, tunnistades selle siseturuga kokkusobivaks, ning liikmesriik võib keelduda abi andmisest või seda vähendada, ilma et see tooks kaasa uue riigiabi kehtestamise.
- 39 Kõigest eeltoodust tuleneb, et ajal, mil komisjonile esitati meetmete võtmise nõue, ei olnud tal mingit kohustust seda teha eespool punktis 27 viidatud kohtupraktika tähenduses, mistõttu ei saa talle käesolevas asjas tegevusetust ette heita.
- 40 Mis puudutab hageja argumenti komisjoni tegevusetuse kohta seoses tema kaebuse läbivaatamise tähtajaga, siis kuna komisjonil puudus tegutsemiskohustus, ei saa sellist tegevusetust tuvastada.

- 41 Sellest tulenevalt tuleb käesolev hagi jätta rahuldamata.

Kohtukulud

- 42 Vastavalt Üldkohtu kodukorra artikli 134 lõikele 1 on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud.
- 43 Kuna hageja on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb tema kohtukulud jätta tema enda kanda.
- 44 Vastavalt komisjoni nõuetele tuleb komisjoni kohtukulud jätta tema enda kanda.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (esimene koda)

otsustab:

1. Jätta hagi rahuldamata.

2. Jätta Ekobulkos EOODi ja Euroopa Komisjoni kohtukulud nende endi kanda.

Spielmann

Mastroianni

Gâlea

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 21. detsembril 2022 Luxembourgis.

Allkirjad

ⁱ — Käesoleva otsuse eestikeelse teksti punkti 4 on pärast selle elektroonilist avaldamist keeleliselt muudetud.